

Syntymäpäivälahja

Kun on kyseessä osallistuminen syntymäpäiville, mietimme, mitä ostaisin lahjaksi. Monta kertaa tyydytään kertakäyttöisiin kukkiin yms. Uskovan ollessa kyseessä haluamme muistaa kestopäivälahjalla, lahjalla, josta on iloa pitemmäksi aikaa. Lisäksi sen tulisi olla uskoa vahvistavaa ja kilvoitusta tukevaa.

Itse sain tänä vuonna omaisiltani lahjaksi David Pawsonin UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU (DVD). Se oli todellinen toivelahja. Uskova, joka haluaa juurtua Sanaan, ei voi saada parempaa lahjaa. Olenkin viime viikot uskollisesti istunut ”David Pawsonin jalkain juuressa”.

David Pawsonin UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU (**Taivas TV7**) sisältää syvällistä raamatunopetusta, jossa Pawson käy Uuden testamentin läpi kirja kirjalta.

David Pawson (s.1930) on maailmanlaajuisesti tunnettu englantilainen Raamatunopettaja, joka on viimeisen neljännesvuosisadan ajan kiertänyt opettamassa seurakunnissa ympäri maailman. Hän on myös kirjoittanut useita kirjoja sekä tehnyt ohjelmasarjan, joka kattaa kaikki Raamatun 66 kirjaa.

Pawsonin opetus on johdonmukaista, innoittavaa ja syvällistä, ja se avaa oven todempaan, raamatunmukaiseen hengelliseen elämään (DVD:n takakansikirjoitus).

Saarnaajana

Pawson suoritti asevelvollisuutensa Britannian kuninkaallisissa ilmavoimissa, minkä jälkeen hän jäi palvelukseen sotilaspastoriksi muille kuin anglikaaniseen ja roomalais-katoliseen kirkkoon kuuluville. Sotapalveluksensa aikana hän päätti lopettaa aihepiirien mukaiset raamatuntekstiin perustuvat saarnat ja siirtyä saarnaamaan kohta kerrallaan kirkkovuoden ajankohdista välittämättä. Samalla Pawson tuli siihen tulokseen, että Uusi Testamentti tuntee vain yhden tavan kastaa, uskovan kasteen. Asepalveluksen päätettyään Pawson tunsu itsensä kykenemättömäksi kastamaan sylvauvoja. Koska metodismi hyväksyy lapsikasteen, tämä johti välirikoon työnantajan kanssa. Välittömästi eronsa jälkeen Pawson siirtyi toimimaan Buckinghamshiren Gold Hillin baptistiseurakunnan sielunpaimenena.

Myöhemmin, pastorina Guildfordin baptistiseurakunnassa David Pawson saavutti mainetta molemmissa vaikuttavana ja vakaana Raamatun esilletuojana. Hän alkoi julkaista saarnakasettejaan, jotka alkujaan tehtiin kirkon sairaille ja ikääntyneille jäsenille. Kasetit ovat kuitenkin saavuttaneet maailmanlaajuisen levikin.

Pawsonin toimikauden aikana Millmeadista tuli Britannian suurin baptistiseurakunta. Ihmiset tulivat säännöllisesti kuulemaan Pawsonin saarnaamista Lontoosta saakka. Hänen seurakuntansa onkin liki ainutlaatuisessa asemassa sikäli että sen jumalanpalvelusten osallistujamäärät ovat kaksi kertaa suurempia kuin itse seurakunnan jäsenmäärä. Cliff Richard, jonka Pawson kastoi, kävi myös säännöllisesti kokouksissa. Pawson jätti Millmeadin vuonna 1979 ja siirtyi saarnaamaan ympäri maailmaa. Hän saarnaa edelleen toistuvasti Britanniassa ja muissa maissa: Australiassa, Uudessa-Seelannissa, Etelä-Afrikassa, Alankomaissa, Israelissa, Kaakkois-Aasiassa ja Pohjois-Amerikassa. Pawsonilla on suuri Raamatun opetussarja, joka käsittää sen kaikki 66 kirjaa. Raamatun läpikäyminen luentoina vei kolmisen vuotta, jolloin siitä tehtiin ensimmäisellä kertaa ääninauhat.

Toisella kertaa, kun Pawson opetti Raamatun läpi, hänestä tehtiin videotaltiointi, jotta esitetyt kaaviot, kartat ja kuvat näkyisivät yleisölle myös. Myöhemmin julkaistiin vielä kirja tästä Pawsonin opetussarjasta.

Teologia

Pawson edustaa baptismiin piirissä maltillisesti katsottavaa suuntausta, jonka esimerkiksi Suomen Baptistikirkko hyväksyy. Hän noudattaa arminianistista teologiaa, jonka mukaan ihminen valitsee itse, haluaako hän saada uskon ja pelastuksen vai ei. Seurakunnallisessa toiminnassa Pawson edustaa välittävää näkemystä karismaattisuuden ja evankelikalaisuuden välillä: hän tunnustaa armolahjojen olemassaolon nykymaailmassa, mutta vaatii, että armolahjojen käyttö toteutetaan Raamattuun perustuen, mikä sulkee pois eräiden vapaiden suuntien ajatuksen Jumalan ilmoituksen jatkumisesta niiden toiminnassa.

Pawson on saanut erityistä kritiikkiä suhtautumisestaan maailmanloppuun. Hän edustaa varsin perinteistä näkemystä, jonka mukaan lopun aikoina koko ihmiskunta, uskovat mukaan lukien, joutuu valtaisten koettelemusten alaiseksi. Pawson ei myöskään hyväksy oppia tempaamisesta, jonka mukaan Jumala tempaisi kaikki uskovat taivaaseen jo ennen koettelemusten alkua. Sen sijaan hän hyväksyy opin kirjaimellisesta, maanpäällisestä tuhatvuotisesta valtakunnasta, jota Kristus hallitsee yhdessä kristittyjen kanssa (Wikipedia).

SUOMALAINEN ILMAPIIRI

1. Nurkkakuntaista

Suomen uskovat ovat jakautuneet moniin pieniin ryhmiin. Ne ovat ”sisäänlämpiäviä”. Helposti tuomitaan toinen ryhmä, jos ei aivan julkisesti, niin kuitenkin hiljaisesti omassa sisimmässä. Ulkonaisesti tämä ilmenee pitäytymällä tiukasti oman ryhmän kokoontumisiin. Kun tilannetta peilataan Raamatulla, siitä voi löytää hurskaitakin piirteitä, mutta viimekädessä ilmiö on silkkaa ”lahkolaisuutta” (1. Kor.1).

2. Tunkkaista

Suomalainen kristillisuus on kapea-alaista ja tunkkaista. Julistus saattaa olla liberaalia kääntymättömän papin julistusta, jossa ”tyhjää maljaa pidetään janoisen huulilla”. Toisaalta kapea-alaisuus tulee esille siinä, että kuulijalle annetaan taivaspassi ko. ryhmään kuulumisen pohjalta. ”Kristityt yhdessä” – aate ei ole saanut liiemmästi ilmaa alleen.

3. Tuuletusta tarvitaan

Jos tilanteeseen ei saada raikkaita tuulia, yhä useampi pökertyy ”oman läävän tunkkaiseen hajuun”. DAVID PAWSON on Jumalan lähettämä tuulettaja tähän tilanteeseen. Näyttää siltä, että hän on saanut suomalaisilta esirukoilijoilta viestin: TULE YLI ITÄMEREN JA AUTA MEITÄ!

4. Allergisuutta

Luterilaisella puolella saattaa olla vaikeuksia hyväksyä Pawsonin kastenäkemyksiä. Luther ja Tunnustuskirjat ovat paasanneet niin paljon lapsikasteesta, että se on jäänyt ihmisille ainoaksi oikeaksi kasteeksi. Unohdetaan, että pääsääntöinen alkuseurakunnan kaste oli uskoontulleiden kaste. Toisaalta tulee tiedostaa, että vauvakaste on luonut valtaisan nimikristittyjen lauman ja muodostunut monelle suomalaiselle tyynyksi, jonka päällä nukutaan makeaa suruttomuuden unta. Luterilainen näkemys perustuu ”perhekuntakasteeseen” – joka sekin on raamatullinen. Tähän sekoittuu myös ”toisen polven ongelma” ja kansankirkkosysteemi.

Voimakas vastakkainasettelu tässä asiassa on kuitenkin väärin. Itse näen, että Raamattu tuntee VAIN YHDEN KASTEEN, kaste Kristukseen (Ef.4:5)! Kohde (objekti) ratkaisee, ei muoto eikä tapa. Jos kuitenkin joku tahtoo lisätä kasteiden määrää, uusi kaste ei anna mitään lisää ensimmäisen suhteen. Valitettavaa kuitenkin on, jos joku painostuksen tai manipuloinnin seurauksena ottaa lisäkasteen. Näkisin, että silloin kun kastetavasta tehdään pelastuskysymys, **on langettu galatalaisten ansaan: ”Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta”** (Gal.5:4).

Kukin olkoon omassa mielessään kannastaan varma, mutta tässä ei ole sotakirveiden eikä tuomion paikka. Onhan kiistämätön tosiasia, että alkuseurakunnassa kaste yhdisti, mutta tänään se esimerkiksi suomalaisessa hengenmaisemassa erottaa. Uskovien kaste ei myös ole ratkaissut yhteyksymystä – ratkaisun täytyy löytyä toisaalta. Varsin monissa seurakunnissa on ”uskovien kaste” käytössä; se ei ole kyennyt tuomaan uskovia yhteen. Päinvastoin se on ollut omiaan vahvistamaan kunkin kuppikunnan rajoja yhteyden estämiseksi. Erottavat välimuurit on pyhitetty ja siunattu ”raamatullisella kasteella”. Yhteys on uhrattu ”kastealttarilla”.

Uskovien kasteesta on tehty alibi, jonka pohjalta kieltäytyään Jeesuksen rakkauden käskyn (Joh.13:34,35) edellyttämästä veljellisestä yhteydestä muiden kristillisten ryhmien (mm. luterilaisten) kanssa. Rakkauden käsky ei ole voimassa heidän suuntaan, koska he ovat ”harhaoppisia”, joista Raamattu sanoo: ”vetäytykää pois heistä” (Room.16:17). Näin Jeesuksen antama kaikkia kristittyjä velvoittava rakkauden käsky tehdään tyhjäksi – omilla perinnäissäännöillä (Mk.7:13), **eikä sallita uskovien noudattaa tätä jumalallista ja kuninkaallista käskyä.**

Toisaalta on huomattava, että myös vauvakaste on ”uskovien kaste”, vaikkei lapsen usko olekaan yhteismitallinen aikuisen uskon kanssa:

6. Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, **jotka uskovat minuun.**

10. **Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa** (Matt.18:6,10).

5. Kunnoitusta

RAAMATTU TODISTAA, **että kaste yhdistää:**

1. Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii,

2. kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa

3. ja **pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä:**

4. yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte;
5. yksi Herra, yksi usko, **yksi kaste**;
6. yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa. (Ef.4:1-6).

KIRKKOHISTORIA TODISTAA, **ettei uskovien kaste yhdistä.**

Kunnioitusta: "kukin olkoon omassa mielessään täysin varma" (Room.14:5). "Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko" (Room.14:13). "Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpaillkaa keskenänne" (Room.12:10).

Väinö Hotti